

ONZE NAASTE VERTELT

Het is een warme dag als Michael en Ramona Meijer bij Dignitas aan de tuintafel gaan zitten om over hun moeder Milly te vertellen. Met uitzicht over de groene tuin, waar nog een paar optimistische vlindertjes van de zon genieten, schetsen broer en zus een levendig beeld van hun moeder.

Milly verbleef ruim een maand bij Dignitas. "Mijn moeder had longkanker. Ze kon steeds minder en het was niet meer vertrouwd dat ze alleen thuis was," vertelt Ramona. "Zowel fysiek als mentaal had ze zorg nodig. En ondanks dat mijn broer en ik veel bij haar thuis waren, hadden we het idee dat het hospice een betere oplossing was." De maand in het hospice omschrijft Michael als heel intensief. "Je leeft in een roes. We wilden zoveel mogelijk bij onze moeder zijn en de kostbare tijd met haar delen. Gelukkig was daar bij Dignitas alle ruimte voor. We mochten altijd langskomen en bleven regelmatig bij haar op de kamer slapen."

Iets positiefs bijdragen

In het begin had Milly moeite om over haar gevoelens te praten en ze verzette zich tegen haar situatie. Ramona: "Mijn moeder was zo

iemand die altijd voor anderen zorgde en zich sterk en flink hield. Ze heeft jarenlang haar moeder verzorgd, maar ook op haar werk in het ziekenhuis stond ze altijd voor iedereen klaar. Ze wilde graag iets positiefs bijdragen aan het leven van andere mensen, het

"Mijn moeder kreeg bij Dignitas de ruimte om zichzelf te zijn."

verschil maken. Ik denk dat haar dat gelukt is, want in haar kamer in Dignitas vonden we een tas vol met kaarten die mensen haar hadden gestuurd."

Leven voor de kleine momenten

Stukje bij beetje accepteerde Milly haar situatie en kon ze meer over haar gevoelens praten. Ramona: "Ze kreeg bij Dignitas de ruimte om zichzelf te zijn, of ze nu wel of niet wilde praten. Een bijzonder moment was toen een harpist voor haar op haar kamer kwam spelen. Dat heeft iets met haar gedaan, waardoor ze opener werd. Heel bijzonder." Michael: "Je leeft voor de kleine momenten. Even samen in de tuin lopen. Of genieten van lekkere koekjes, chocolade of ijsjes. Thuis had ze geen eetlust, maar bij Dignitas kwam haar eetlust weer helemaal terug."

Herinneren

Michael en Ramona zijn blij met hun keuze voor Dignitas. Michael: "Niet alleen onze moeder, maar ook wij zijn goed opgevangen. Er was alle ruimte en aandacht voor ons en onze familie. Ook nu nog kunnen we bij Dignitas terecht, bijvoorbeeld voor de herinneringsavond." Ramona haalt een foto tevoorschijn en legt 'm op de tuintafel. Op de foto staan drie prachtige jonge vrouwen die door de Beethovenstraat in Amsterdam lopen. Een daarvan is Milly. De bekende foto is eind jaren zestig door de beroemde fotograaf Ed van der Elsen gemaakt. "Hier was mijn moeder zo trots op. De foto geeft haar essentie weer: een mooi, sterke en bijzondere vrouw."

**HOSPICE
DIGNITAS**

waar je jezelf mag zijn

DIGNITAS IN CORONATIJD

Graag vertellen wij over hoe wij onze zorg in deze bijzondere tijd hebben georganiseerd. Leidend in onze zorg blijven zoveel mogelijk de wensen van onze gast. Daarbij is een veilige, coronavrije omgeving voor gasten, medewerkers en vrijwilligers een belangrijke voorwaarde. Het volgen van de landelijke richtlijnen om dit te kunnen realiseren is hierbij noodzakelijk. Het is balanceren tussen persoonlijke zorg en aandacht en wet- en regelgeving. Met ons "Coronabeleid" hebben wij gezorgd voor een realistische balans.

Persoonlijke en veilige zorg mogelijk maken; hoe doen we dat?

Onze gast mag elke dag één bezoeker op zijn gastenkamer ontvangen. Dit kan de partner of een kind zijn en die kan ook een hapje mee-eten. Zij kunnen ook samen in de eigen tuin bij de gastenkamer zitten en genieten van het zonnetje. Veel kan zolang dit wederzijds goed voelt.

Als de stervensfase is aangebroken dan vinden we het belangrijk dat er meer naasten bij hun dierbare kunnen zijn; dat mogen er drie zijn. We kunnen in overleg een uitzondering maken indien dit niet tot onveilige situaties leidt. Bij al deze bezoeken zijn alle landelijke hygiëne maatregelen van toepassing.

Voor gasten met een grote familie of vriendengroep is er buiten het hospice een speciale plek gecreëerd om elkaar te ontmoeten. We hebben dit het "zwaaimoment" genoemd. Per keer kunnen maximaal drie familieleden of goede vrienden onze gast nog even zien en op 1,5 meter afstand met elkaar praten.

Naast al deze mogelijkheden heeft onze gast een eigen IPAD en kan zo digitaal in contact

zijn met allerlei naasten. De meeste van onze huidige gasten ervaren deze bezoeksregeling als prettig. Het geeft ze de ruimte om waardevolle momenten samen met dierbaren te beleven en helpt ook om in alle rust in deze laatste fase te zijn.

Medewerkers en vrijwilligers

Onze 24 uur zorg door verpleegkundigen en vrijwilligers is voor onze gasten niet gewijzigd. Om het risico op besmettingen zo klein mogelijk te maken hebben we het

aantal bewegingen en contacten in huis verminderd. Dit heeft gezorgd voor belangrijke wijzigingen in de aanwezigheid van vrijwilligers en ondersteund personeel.

Zo zijn wij van 13 naar 5 vrijwilligersdiensten per dag gegaan. Met al onze 110 vrijwilligers heeft onze coördinator vrijwilligers contact gehad. Ongeveer veertig van hen behoren tot of zorgen voor iemand uit de risicogroep en in overleg is afgesproken dat zij niet ingezet worden.

En het personeel dat niet in de directe zorg werkzaam is, zoals bijvoorbeeld het management, werkt zoveel als mogelijk thuis. We zijn digitaal goed met elkaar in contact.

Corona en sterven

Er is geen besmetting met het coronavirus in ons huis vastgesteld. Met de maatregelen die wij hebben genomen, hopen wij dit ook te voorkomen. Mocht er toch een coronabesmetting worden vastgesteld dan zijn we daarop voorbereid en hebben wij alle kennis en middelen in huis om onze gasten op waardige wijze te begeleiden in de stervensfase.

Ik ben trots hoe wij dit met elkaar voor onze gasten en naasten hebben geregeld!

Ingrid Heidema,
DIRECTEUR BESTUURDER

IK HELP! OOK NU.

Wat beweegt onze vrijwilliger om in deze coronatijd naar Dignitas te komen?

Wil, gastvrouw:

"Werken in het hospice vind ik ontzettend mooi en geeft me een goed gevoel. Ik zou het vreselijk missen als ik er niet voor de gast kan zijn. Ik voel me ook verantwoordelijk om dit met elkaar te doen. Er zijn goede voorzorgsmaatregelen en afspraken dus ik voel me veilig".

Marianne, zorgvrijwilliger:

"Het geeft me veel voldoening dat ik van betekenis kan zijn. Ik voel me gezond en heb de energie om me dienstbaar te maken. Er zijn goede richtlijnen, zodat ik niet bang ben. Het werk is nu veelzijdiger, omdat we het met minder mensen doen. Ik mis mijn collega's wel."

Reiny, gastvrouw:

"Ik wil iets doen voor de mensen in de maatschappij. Ons hospice is gezellig en vrijwilligers zijn gewoon nodig. Samen doen we dit. Ik heb wel enige angst voor het coronavirus, maar dat is overal. Ik houd me goed aan de regels en kijk hoe het zich ontwikkelt".